

בתי המשפט

פ 004947/04		בית משפט השלום ירושלים	
תאריך: 25/12/2006		לפני: כבוד הנשיא אמנון כהן, שופט מחוזי	

המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נ ג ד 1. פלדבאום ברוך (עניינו הופרד) 2. חלמיש דן 3. חלמיש יצחק	בעניין:
הנאשמים	בן יוסף ע"י ב"כ עו"ד	

להודעה בטענות (2008-12-18): רעפ 6748/07 דן חלמיש - ב"כ עו"ד דב אבן אור נ' מדינת ישראל עו"ד: דב אבן אור
לבקשה לעיכוב ביצוע בטענות (2008-12-18): רעפ 6748/07 דן חלמיש - ב"כ עו"ד דב אבן אור נ' מדינת ישראל עו"ד: דב אבן אור
לבקשה לביטול החלטה בטענות (2008-12-18): רעפ 6748/07 דן חלמיש - ב"כ עו"ד דב אבן אור נ' מדינת ישראל שופטים: ד. בייניש עו"ד: דב אבן אור
לבקשה בטענות (2008-12-18): רעפ 6748/07 דן חלמיש - ב"כ עו"ד דב אבן אור נ' מדינת ישראל שופטים: ד. בייניש עו"ד: דב אבן אור
להחלטה בעליון (2008-03-10): רעפ 6748/07 דן חלמיש נ' מדינת ישראל שופטים: סלים ג'ובראן עו"ד: שפטל יורם, פרקליטות המדינה, זיו אריאלי, יורם שפטל
לפסק-דין במחוזי (2007-07-15): עפ 40076/07 דן חלמיש נ' מדינת ישראל שופטים: מוסיה ארד, יהונתן עדיאל, מרים מזרחי עו"ד: יורם שפטל, אבי זיידנברג
להכרעת-דין בשלום (2006-07-10): תפ 4947/04 מדינת ישראל נ' פלדבאום ברוך שופטים: אמנון כהן עו"ד: בן יוסף

גזר דין**רקע ועובדות**

הנאשמים 2 ו-3 (אחים) הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, וכן במעשי פזיזות ורשלנות כנגד רועי צאן, אשר שהו באזור מרעה, במרחק מספר קילומטרים מן היישוב "נוקדים" שבגוש עציון.

הנאשם 3 הודה והורשע באישום נוסף, בו החזיק במקומות בהם התגורר ברובה אויר וזאת, ללא רישיון כדין להחזקתו.

בנוסף, ביקש הנאשם 3 לצרף את ת.פ. 1140/06 בו הודה. הנאשם 3 הורשע בתיק שצורף בהתפרעות ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, במהלך התקהלות בלתי חוקית באזור נווה דניאל, שהוכרז כשטח סגור. הנאשם 3 הודה, כי היה חלק מקבוצת מתקהלים, אשר ידתה אבנים לעבר שוטרים.

הנאשם 1, אשר עניינו הופרד, הודה בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות של תקיפה הגורמת בנסיבות מחמירות, בעבירת האיומים וכן בעבירה של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות. על פי הסדר טיעון בת.פ. 3286/03 ביום 14.12.05 נגזר דינו של הנאשם 1 ל-12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. במסגרת ערעור על פסק הדין בבימ"ש המחוזי (ע"פ) 3040/06, הגיעו הצדדים להסכמה, לפיה תקופת המאסר תקוצר ל-9 חודשים וזאת, בעקבות נסיבותיו האישיות של הנאשם 1.

עובדות המקרה בגינן הורשעו הנאשמים 2 ו-3 פורטו בכתב האישום ובהכרעת הדין. הנאשמים 2 ו-3 הורשעו, בין היתר, בכך, שביום שבת, ה-21.2.04, נסעו יחד עם הנאשם 1, אשר שימש במסגרת תפקידו כרבש"ץ חוות "שדה בר" ועם אנדריי פוטפוב ויאיר חלמיש, לפעול לסילוקו של המתלונן 1 מן השטח המשמש כאזור מרעה. כמו כן, לקחו עמם הנאשמים כלב. משהגיעו לאזור המאהל בשטח, ירדו מהרכב יחד עם הכלב, כאשר הנאשם 1 נושא נשק. הנאשמים 2 ו-3 נשאו כל אחד נשק מסוג "אם-16" ארוך, הנאשם 2 נשא אקדח מסוג "פן" והנאשם 3 נשא אקדח מסוג "טאורוס". הנשקים שנשאו הנאשמים היו טעונים באותה העת בתחמושת.

הנאשמים 2 ו-3 יחד עם יאיר התקרבו לכוונו של המתלונן 1 כשהנאשם 1 מאחוריהם ואנדריי עומד ליד הרכב. הנאשמים חזרו ודרשו מהמתלונן 1 לעזוב את השטח ומשסירב, תקף אותו הנאשם 3 והיכהו באמצעות ידיו בחזהו והנאשם 2 היכהו באגרופים בבטנו ובפניו. בעקבות זאת, החלו להתקהל רועי צאן ותושבים נוספים שהיו במאהל או בקרבתו.

המתלונן 3 יצא מן המאהל וניסה לברר עם הנאשמים מה רצונם, ובמהלך הויכוח, תקף אותו הנאשם 3, תפס ולחץ על צווארו בידיו ולאחר מכן, תקף את אמו של המתלונן 3, דחפה והפילה לרצפה.

למקום הגיע גם המתלונן 4, אשר ניסה לסייע למתלונן 1. הנאשמים 2 ו-3 תקפו אותו ודחפוהו וכן תקפו את אשתו ובני משפחה אחרים של המתלונן 4 שהגיעו למקום. בנוסף, הותקף המתלונן 4 על ידי כלבם של הנאשמים.

כמו כן, הנאשמים 2 ו-3 תקפו גם את המתלונן 2, אחיו של המתלונן 1, אשר נכח במקום.

משהתלהטו הרוחות, ירו הנאשמים 1 ו-2 בנשק שנשא כל אחד מהם, מספר יריות לכוון האדמה, מרחק מטרים ספורים מרגליהם של התושבים שעמדו בסמוך להם. בנוסף, ירה הנאשם 3 מהאקדח שנשא מספר יריות באוויר ולכוון האדמה.

כתוצאה מהיריות, ניתזו פיסות אדמה ואבנים לעבר התושבים. המתלונן 3 נפצע במספר מקומות בגופו: נוצר חתך ביד שמאלו בסמוך לכתפו, שני חתכים ברגלו הימנית ומספר פגיעות ברגלו השמאלית, למתלונן 4 נגרם חתך בשפתו התחתונה ופגיעה בגבו ומתלונן 2 נפגע באזור ידו הימנית בסמוך לכתפו ובצד ימין של בטנו. כתוצאה מהנתזים שניתזו בעקבות הירי, נפגע גם ילד צעיר.

לאחר הירי, עזבו הנאשמים והאחרים את המקום וחזרו למקום מגוריהם.

ראיות לעונש

עובר לשלב הטיעונים לעונש העידו מספר עדים לעונש.

מטעם הנאשם 2 העיד מר יגאל אבירי, מנהל בחברת אלקטרוניקה בה עובד הנאשם 2 מזה למעלה מחמש שנים. לדבריו, על אף חששו הראשוני, כי העבודה לא תהיה עדיפותו העליונה של הנאשם 2 עקב דעותיו ומקום מגוריו, נוכח לגלות, כי הנאשם 2 הינו עובד מסור שמקדיש את כל כולו לצרכי העבודה.

לדבריו, הנאשם 2 הינו אדם מנומס המצטייר כחבר טוב בשעת צרה.

מטעם הנאשמים 2 ו-3 יחד העיד הרב ירון דואני, רב הישוב בה גרים הנאשמים.

לדבריו, הנאשמים בעלי מעורבות חברתית וקהילתית גבוהה ואחריות לשוב אותם המלווה בטוב לב נדיר הבא לידי ביטוי במספר פעמים בהם עזרו ואירחו בביתם ילדים, אשר נזרקו מביתם והובאו בצו בית משפט לחוות שדה בר הסמוכה ליישובם.

כמו כן, הוגש מכתב של מנהלת מעון מתני"ס גוש עציון, המעידה על הנאשם 3, כי הוא אדם מסור, חייכן וסבלני עם הרבה רצון לעזור.

תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן הגיש תסקירים לגבי הנאשמים.

על פי האמור בתסקיר, הנאשם 2, בן 36 שנים, מתגורר עם בת זוגתו ובתו בישוב מעלה רחבעם.

לדברי קצינת המבחן, הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו. לדבריו, שולל כי נהג באלימות כלפי המתלוננים וטוען, כי לאחר שחש תחושה של איום על ביטחונו ועל ביטחון חבריו, הם הסתובבו ועזבו את המקום.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם שלי"ץ בהיקף שעות נרחב, מאסר על תנאי וקנס.

הנאשם 3, בן 27, מתגורר גם הוא ביישוב מעלה רחבעם. ביחס לעבירות, מודה הנאשם, כי נכח במקום וירה ירייה אחת באוויר. מעבר לכך, מתקשה לקחת אחריות אישית על מעשיו ולא מגלה אמפתיה כלפי המתלוננים.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות בתוספת מאסר על תנאי.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה התייחס לאלימות שהופנתה כלפי המתלוננים ולעובדה שהנאשמים הם אלו שיזמו את התקיפה מתוך מטרה לסלק את המתלוננים מהשטח. כמו כן, ציין, כי בהכרעת הדין נדחו טענות הנאשמים בדבר הגנה העצמית וטעות במצב דברים ושלא חוו מצוקה או סכנה ממשית, אשר הצדיקה את פעולותיהם. הנאשמים פעלו שלא כדין ובחוסר סמכות והתנהגותם היתה מלווה בחוסר תום לב.

נוסף על כך, התנהלות הנאשמים בחקירה, הצביעה על התנהגות מפלילה מצידם, אשר חשפה את דעותיהם ותפיסתם האידיאולוגית, באשר למערכות השלטון ולצורך בהגנת הישוב המוטלת עליהם. שחרור הכלב מצד הנאשמים בעת הגעתם לשטח, מעיד על חומרה יתרה ועל הסיבות והכוונות שהיו לנאשמים במעשיהם. לדבריו, המסקנה המתבקשת היא, כי המעשים נעשו, תוך שימוש בסמכות לרעה. בנוסף טען ב"כ המאשימה כי, הנאשמים מנהלים חיים בעלי אופי אידיאולוגי מובהק שבא לידי ביטוי בהתנהלותם ומקום מושבם ובתפיסתם החברתית

והפוליטית. לדבריו, על בית המשפט למגר את התופעה של בעלי סמכות, חיילים, רבשצ"ים או שליחי צה"ל, לנצל את הכוח שניתן להם והכלים שניתנו להם למימוש רצונותיהם. עוד ציין, כי נסיבות המקרה מחמירות הן בהתנהלות הנאשמים אל מול כל אחד מהמתלוננים והן בתקיפה הברוטאלית והשימוש בנשק חם מול המתלוננים חסרי הישע. לפיכך, ביקש להטיל על הנאשמים מאסר משמעותי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשמים ציין, כי הנאשמים 2 ו-3 לא ידעו את הנסיבות האמיתיות בקריאתו של הנאשם 1, כרבש"ץ היישוב, להתלוות אליו. לדבריו, לא ניתן להתעלם מכך, שהזעקו על ידי איש סמכות, למקום בו היתה התקהלות גדולה וחשבו שקיימת להם הסמכות לפעול. הנאשמים היו מעטים מול המתלוננים ומשפחותיהם הרבים והרגישו מאוימים על ידם. לדבריו, הנאשמים הינם אנשים אכפתיים, אשר נקראו לדגל והצטרפו לנאשם 1 מתוך רצון לעזור ולשמור על ביטחון האזור. לדבריו, מאחר והנאשם 1 יזם את ההגעה לשטח והסתיר עובדות מהנאשמים, מן ההגינות, שעונשם לא יהיה חמור משלו.

כמו כן, הוסיף, כי הנאשמים הינם אנשים נורמטיביים, אשר שירתו בצבא, עובדים לפרנסתם ותורמים לקהילה וכן, יש להתחשב בכך, שבאזור האירוע היו בעבר פיגועים קשים, אשר השפיעו על הנאשמים באופן רגשי. לפיכך, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם 2 אמר בעת הטיעונים לעונש, כי ההוראות השונות בדבר סמכויות של בעלי תפקיד ביטחוני, אינן ברורות ומשתנות מעת לעת. על כן, אין מקום לגלג עליו אחריות כחייל וכפקוד, בכך שלא ידע כיצד לפעול וזאת, כאשר לא הועברו לו הוראות ברורות ומדויקות.

גם הנאשם 3 הוסיף, כי גם אם פעל באופן שגוי, פעולתו הינה תולדה של טעות בהבנת הסמכויות, אשר היו לו כרבש"ץ. הנאשם הביע אכזבה מהמערכת הצבאית, אשר מחד, זימנה אותו לכנסים מתוקף תפקידו כרבש"ץ והעבירה מסרים בדבר חשיבות העבודה המשותפת שלו ושל הצבא באזורים הרגישים ומאידך, לא התייחסה או חקרה את האירוע.

כל אחד מהצדדים הביא פסיקה, אשר תתמוך בעמדתו, החל בתקופת מאסר מינימלית שרוצתה בעבודות שירות וכלה במאסר משמעותי בפועל.

דיון והכרעה

העבירות שביצעו הנאשמים 2 ו-3 חמורות. התנהגותם המחפירה מציגה תמונה קשה של תושבים המשמשים חברים בכיתת הכוננות ביישוב, המשתמשים בכוח כלפי תושבים ערבים השוהים במאהל הסמוך. הנאשמים 2 ו-3 בתשובתם לאישום, במהלך ניהול ההליכים וכן בשירות המבחן חזרו וטענו, כי פעלו בסמכות ולצורך הביטחון השוטף של היישובים הסמוכים והגנו על עצמם מאחר והותקפו על ידי המתלוננים.

הנאשמים 2 ו-3 עשו דין לעצמם ותקפו את המתלוננים, לרבות באמצעות שימוש בנשק חם באזור מרעה שאינו סמוך כלל ליישובם. כמו כן, הנאשמים הגדילו לעשות על ידי הבאת כלב ושחרורו בשטח. כלב זה פגע בחלק מהמתלוננים ובמספר כבשים.

מעניין לציין, כי הנאשם 1, אשר שימש כעד הגנה, ציין בעדותו כמפורט בהכרעת הדין (בעמ' 20-19) כי, לא הורה לנאשמים 2 ו-3 לעשות שימוש בירי או לתקוף את המתלוננים, אלא דווקא פקד עליהם לסגת לאחור ולהימנע מעימות.

יש להוקיע את מעשיהם של הנאשמים. נקיטה באלימות שאינה הכרחית כשהיא נעשית בחבורה, תוך ניצול מעמדם ותפקידם כחברי כיתת כוננות ביישוב, בהיותם נושאי נשק - ראוי שתביא בעקבותיה ענישה משמעותית.

יתרה מכך, מאחר שהנאשמים טענו, כי פעלו בסמכות ומתוקף תפקידם כחיילים האמונים על שמירת ביטחון היישוב וסביבתו, דומה עניינם לשוטרים וחיילים, אשר סרחו במהלך תפקידם.

על הענישה הראויה בעניין זה, יפים דבריו של השופט א' ריבלין בע"פ 55/06, **מדינת ישראל נ' טוביה זלינגר ואח'**, תק-על 2006(2), 3161, בעמ' 3163: **"על העונש ... להעביר מסר מרתיע, ברור וחד-משמעי לכל אנשי המרות בתפקידיהם השונים, באשר הם. מי שמנצל שררה ומדים כדי להתעלל ולהשפיל אנשים הנתונים למרותו ולשליטתו - דינו ענישה חמורה וקשה (ע"פ 1752/00 מדינת ישראל נ' נקאש, פ"ד נד(2) 72). מי אשר עושה דין לעצמו - חוטף, מאיים, מכה ומשפיל אחר - ראוי שיוטל עליו עונש חמור, אשר יעביר בקול ברור מסר מרתיע, כנגד התנהגות שכזו"** (ראו גם ע"פ 7864/98 מדינת ישראל נ' לשם (לא פורסם)).

הנאשם 1 אשר עניינו הופרד, הורשע בעבירות זהות לעבירות בהן הורשעו הנאשמים 2 ו-3 והרשעתו היתה בגין אותו האירוע ממש. כב' השופטת ר' פרידמן פלדמן, השיתה על הנאשם 1 מאסר למשך 12 חודשים (ת.פ. 3286/03), אשר בערעור לבימ"ש המחוזי, הופחת ל-9 חודשים. כמו כן, ציין בימ"ש המחוזי, כי מאסר למשך 12 חודשים, הינו עונש ראוי לחומרת המעשים, אך נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, הם אלו אשר הביאו להסכמת הצדדים להפחתת העונש.

מאחר שהנאשמים פעלו בצוותא חדא באותו האירוע כלפי המתלוננים, העונש הראוי שיש להשית על הנאשמים 2 ו-3 צריך להיות דומה לעונש שהושת על נאשם 1.

עיינתי בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים 2 ו-3. לא ניתן להתעלם מהיותם של הנאשמים אנשים נורמטיביים, אשר שירתו בצבא ותורמים מאונס וממצם לקהילה בהם חיים. כמו כן, הנאשמים בעלי עבר נקי.

יחד עם זאת, אין להתעלם מהעובדה, שהנאשמים לא לוקחים אחריות על מעשיהם החמורים (לעומת נאשם 1 שהודה והביע חרטה).

כמו כן, אין להתעלם מהתמונות הקשות, אשר הוגשו לבית המשפט ואשר, העידו על חומרת פציעותיהם של המתלוננים ושל כבשיהם, אשר ננשכו מהכלב שהובא על ידי הנאשמים (ת/3-6/ת, 44/ת).

אשר על כן, לאחר שבחנתי את כלל נסיבות המקרה ואת הטיעונים לחומרא ולקולא, אינני יכול לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים.

בעניין זה יפים דבריו של הנשיא א' ברק שכתב כדלקמן: **"קצין המבחן אינו שופט, והתסקיר אינו טיוטה של פסק הדין. זויות הראייה של השופט היא הכוללת, והיא תוצאה של מקבילית כוחות, שבה קצין המבחן הוא רק אחד הכוחות הפועלים. על כן עשוי השופט להחליט שלא לאמץ את המלצת קצין המבחן"** (א' ברק, "התסקיר וקצין המבחן למבוגרים", מבחר כתבים, תש"ס-2000 כרך א' 651, בעמ' 665).

סוף דבר

אשר על כן, אני מטיל על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

מאסר למשך 7 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים ואולם, הנאשם לא ישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של תקיפה מסוג כלשהו ויורשע עליה.

כמו כן, אני מחייב את הנאשם 2 לשלם לכל אחד מהמתלוננים יוסף צבאח, מוחמד צבאח, חסין אלחאג'אג'יה ומחמד חמידה, פיצוי בסך 1000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננים באמצעות פרקליטות המחוז.

בעניינו של הנאשם 3, יוזכר, כי הורשע על פי כתב האישום בעבירה נוספת של החזקת נשק. נוסף על כך, צירף הנאשם לעניין העונש עבירות נוספות בהן הורשע בת.פ. 1140/06, עבירות של תפרעות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שירות המבחן בהמלצתו, לא התייחס לעבירות אשר צורפו בתיק הנוסף. אין להקל בחומרת העבירות הנוספות שביצע הנאשם, אשר מצביעות על כך, שאין מדובר במעידה חד פעמית.

אני מטיל על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

מאסר למשך 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של תקיפה מסוג כלשהו ויורשע עליה.

מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של התפרעות או הפרעה לשוטר או עבירות בנשק ויורשע עליהן.

הנאשם 3 ישלם גם הוא לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 1000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננים באמצעות פרקליטות המחוז.

ניתן היום ד' בטבת, תשס"ז (25 בדצמבר 2006) במעמד הנוכחים. זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בירושלים.

אמנון כהן 54678313-4947/04

אמנון כהן

שופט בית משפט מחוזי

נשיא בית משפט השלום

קלדנית: זהבה נחום
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה